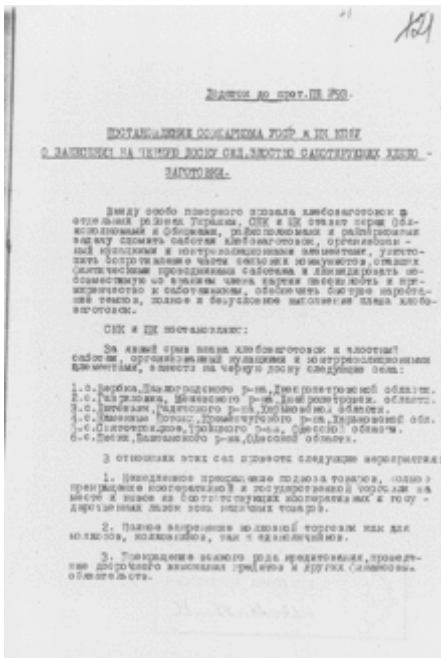

ЗАПРОВАДЖЕННЯ НАТУРАЛЬНИХ ШТРАФІВ І ЧОРНИХ ДОЩОК, БЛОКАДА УСРР

18 листопада 1932 року вийшла Постанова ЦК КП(б)У про заходи щодо посилення хлібозаготівель, згідно з якою, як окремі господарства за невиконання планів хлібозаготівель каралися натуральними штрафами, тобто конфіскацією 15-місячної норми м'яса. Того ж дня вийшла постанова політбюро ЦК КП(б)У «Про ліквідацію контрреволюційних гнізд та розгром куркульських груп», доручено Реденсу та Косіору розробити до 23 листопада спеціальний оперативний план ліквідації куркульських та петлюрівських контрреволюційних кубел, ДПУ вилучити з міст ідеологів та організаторів «куркульського саботажу», зобов'язати ДПУ провести чистку та засудження рахівників і бухгалтерів — (наперед визначено 300 осіб); доручено Чубарю у Дніпропетровській, Хатаєвичу в Харківській, Зайцеву в Чернігівській областях разом з обкомами провести операцію у найближчі дні, каральні органи мають «завдавати рішучого удару куркульським елементам для запобігання куркульським повстанням». Через два дні вийшло рішення Раднаркому УСРР, згідно з яким натуральні штрафи дозволялося застосовувати також щодо колгоспів. Згодом перелік компенсаційних харчів розширено картоплею і салом, наприкінці року — продуктами тривалого зберігання. Під вилучення підпали всі колгоспи УСРР за виключенням півтори тисячі. Таким чином, практично по всій Україні каральні органи конфіскували все продовольство.

Постанова РНК УСРР та ЦК КП(б)У про занесення ряду сіл на «чорні дошки»

1 грудня Раднарком УСРР заборонив торгувати картоплею у районах, які не виконують зобов'язань по контрактації і перевірці наявних фондів картоплі у колгоспах. До цього переліку потрапили 12 районів Чернігівської, 4 — Київської і 4 — Харківської областей. 3 грудня у ряді районів заборонено торгувати м'ясом і тваринами. Із 6 грудня ці райони, а також окремі села, почали заноситися на «чорні дошки»: телеграма Косіора та Чубаря керівникам Дніпропетровської, Одеської та Харківської областей, вимагали негайного

виконання постанови, щоб показати, як «радянська влада вміє безжалісно розправлятися з організаторами саботажу хлібозаготівель, з куркульськими елементами та їх поплічниками». Згодом ці села абсолютно ізолювалися від зовнішнього світу. 11 грудня керівництву УСРР надходить шифрограма В. Молотова і Й. Сталіна з вимогою «негайно судити і дати п'ять, краще десять

років тюремного ув'язнення» за невиконання хлібозаготівельних планів колгоспами та селянами.

14 грудня 1932 року. Постанова ЦК ВКП(б) та РНК СРСР «Про хід хлібозаготівлі в Україні, Північному Кавказі та у Західних областях», «проблеми» хлібозаготівель в Україні та на Північному Кавказі пов'язувалися безпосередньо з «неправильно проведеною» політикою українізації і наказувалося негайно переводити на російську мову діловодство, навчання і пресу, провести ув'язнення у концтабори і виселення на Крайню Північ та заселення на їх місце червоноармійців.

15 грудня ЦК КП(б)У затвердив список 82 районів, куди припинялася також поставка промислових товарів.

Крім блокади внутрішніх адміністративних одиниць, наприкінці 1932 — на початку 1933 року було запроваджено блокаду самої Української РСР. Справа в тому, що українські селяни втікали в сусідні області Російської РФСР, де не було голоду. Так звана «харчова» блокада України була організована силами внутрішніх військ і міліції. Було заборонено виїзд селян з УСРР. Разом із цим, громадянам, які в'їжджали в Україну з Росії було заборонено провозити харчі без дозволу держави^[23]